

Literatura:

- [1] BENEŠ, F.: Ověření nivelačního přístroje WILD NA 3000. Geodetický a kartografický obzor. SNTL v Praze, č. 2, 1995, str. 100-104.
- [2] BENEŠ, F.: Evropská referenční síť GPS.EUVN 97. Sborník referátů. VUT-FAST v Brně, 1999, str. 3-6.
- [3] BENEŠ, F.: Výpočetní vzorce a konstanty v ČSJNS. Zeměměřický úřad v Praze.
- [4] BLAŽEK, R., JANDOUREK, J., PLACHÝ, V.: Geodézie II/2. ČVUT v Praze, 1983.
- [5] BLAŽEK, R., JANDOUREK, J.: Geodézie, ČVUT v Praze, 1991.
- [6] BLAŽEK, R., SKOŘEPA, Z.: Geodézie 30 -Výškopis. ČVUT v Praze, 1999.
- [7] BŮHM, J., SVOBODA, J.: Geometrická nivelace. SNTL v Praze, 1960.
- [8] BŮHM, J., RADOUCH, V., HAMPACHER, M.: Teorie chyb a vyrovnávací počet. GKP v Praze, 1990.
- [9] HRABĚ, A., BENEŠ, F.: Vývoj výškových základů na území České republiky. ZÚv Praze, 1997.
- [10] HRADÍLEK, L.: Vysokohorská geodézie. Academia ČSAV v Praze, 1984.
- [11] CHRASTIL, B.: Geodézie III. VAAZ v Brně, 1983.
- [12] Kolektiv autorů: Geodetické referenční systémy v České republice. VÚGTK a VZÚ v Praze, 1998.
- [13] KULDOVÁ, M.: Digitální nivelační přístroj NA 2000 a jeho zkoušky. Geodetický a kartografický obzor, SNTL, 1991, č. 5, str. 100-104.
- [14] MAGULA, V., MACEJ, I., MICHALČÁK, S., SOKOL, Š.: Geodézia I. SVŠT, 1983
- [15] MAZALOVÁ, J.: Výsledky zkoušek elektronických nivelačních přístrojů DL 101 a DL 102 firmy TOPCON a jejich srovnání s digitálním nivelačním přístrojem NA 3003 firmy LEICA. VŠB-TU v Ostravě, 1996.
- [16] NEVOSÁD, Z.: Geodézie IV. Základní souřadnicové výpočty. VAAZ v Brně, 1981.
- [17] NEVOSÁD, Z., SOUKUP, F., VITÁSEK, J.: Geodézie II. VUTIUM v Brně 1999.
- [18] NEVOSÁD, Z.: Geodézie VI. Vyrovnání geodetických sítí. VAAZ v Brně, 1984.
- [19] POLÁK, B.: Geodézie II/2, ČVUT v Praze, 1997.
- [20] PROVÁZEK, J.: GPS a výšky v Zeměměřickém úřadu. Sborník referátů, VUT-FAST v Brně, 1999, str. 34-41.
- [21] RYŠAVÝ, J.: Geodesie. SNTL v Praze, 1955.
- [22] SOKOL, Š., FABIAN, M.: Geodézie II. SVŠT v Bratislavě, 1990.
- [23] SRNKA, E.: Matematická kartografie. VAAZ v Brně, 1986.
- [24] STANĚK, V., HOSTINOVÁ, G.: Geodézia v stavebnictve. Jaga grup v Bratislavě, 1999.
- [25] ŠIMEK, J.: Modelování podrobného kvazigeoidu pro ČR a určování výšek metodou GPS. Sborník referátů, VUT-FAST v Brně, 1999, str. 13-23.
- [26] ŠÜTTI, J.: Geodézia. Alfa v Bratislavě, 1987.
- [27] VATRT, V.: Přesnost kvazigeoidu určeného z geocentrických souřadnic bodů GPS a jejich normálních výšek. Sborník referátů, VUT-FAST v Brně, 1999, str.13-23.
- [28] VITÁSEK, J., NEVOSÁD, Z.: Geodezie I., CERM v Brně, 1999.
- [29] VYKUTIL, J.: Vyšší geodézie. Kartografie v Praze, 1981.
- [30] WEIGEL, J., ŠVÁBENSKÝ, O.: Přesnost GPS výšek v lokálních sítích. Sborník referátů, VUT-FAST v Brně, 1999, str. 55-62.
- [31] WITTE, B., DEUSSEN, D., CASSOT, N.: Současné metody pro určení geodetické refrakce při pozemních přesných měřeních. Geodetický a kartografický obzor,

- 2000, č.1, str. 1-7. Vesmír v Praze.
- [32] ZEMAN, J.: Geodézie I/2. SNTL v Praze, 1986.
- [33] Nařízení vlády o geodetických referenčních systémech a státním mapovém díle. Sb. zák. č. 166/1995.
- [34] Metodický návod pro budování, obnovu a údržbu výškových bodových polí. Český úřad geodetický a kartografický v Praze, 1983.
- [35] Směrnice pro technickou nivelaci. Český úřad geodetický a kartografický v Praze.
- [36] Technologický postup pro technickou nivelaci. Český úřad geodetický a kartografický v Praze, 1987.
- [37] Vyhláška č. 31/1995 Sb., kterou se provádí zákon o zeměměřictví.
- [38] Báze dat výškových a tíhových základů ČR. ZÚ Praha.
- [39] Instrukce pro práci ve výškových bodových polích. ČÚGK v Praze, 1981.

Odborné časopisy.
Firemní prospekty.

SEZNAM PŘÍLOH:

- Příloha 1 Niveláčnická síť I. řádu (ČSJSNS)
- Příloha 2 Části niveláčnických sítí I. až III. řádu
- Příloha 3 Základní geodynamická síť v ČR – GEODYN
- Příloha 4 Niveláčnické údaje
- Příloha 5 Ukázka seznamu bodů niveláčnického pořadu
- Příloha 6 a) Převýšení kvazigeoidu k elipsoidu GRS 80
b) Převýšení kvazigeoidu k elipsoidu Besselově